

Nr 40.

Ankom till riksdagens kansli den 20 maj 1920 kl. 1 e. m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om ändrad lydelse av § 1 mom. 2 i förordningen den 6 augusti 1894 angående mantalsskrivning.

Närvarande: herrar Röing, Antonsson, Wijk, Boman, Holmström, Jonsson i Hökhult, Björnsson, Björkman, friherre Barnekow, Bökelund, Uddenberg, Lithander, Olsson i Kollungeröd och Björklund.

I en den 19 december 1919 dagtecknad, till bevillningsutskottets förberedande behandling hänvisad proposition, nr 13, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga följande

Förslag

till

Förordning

**om ändrad lydelse av § 1 mom. 2 i förordningen den 6 augusti 1894
angående mantalsskrivning.**

Härigenom förordnas, att § 1 mom. 2 i förordningen den 6 augusti 1894 angående mantalsskrivning skall erhålla följande ändrade lydelse:

Bihang till riksdagens protokoll 1920. 7 saml. 32 häft. (Nr 40.)

§ 1.

Mom. 2. Mantalsskrivningen förrättas å landet och med nedan angivet undantag i stad, där magistrat ej finnes, av häradsskrivaren. Prövas på grund av fögderiets utsträckning eller folkmängd häradsskrivaren icke kunna inom föreskriven tid medhinna mantalsskrivningen inom fögderiets samtliga distrikt, äger Konungens befallningshavande förordna landsfiskal eller annan lämplig person att verkställa själva mantalsskrivningsförrättningen i ett eller flera distrikt. Bestämmelser om sådan särskild mantalsskrivningsförrättares rätt till ersättning för uppdragets utförande meddelas av Konungen.

I stad, där magistrat finnes, verkställs mantalsskrivningen under magistratens tillsyn av den tjänsteman, vilken debiteringen av kronoutskylderna åligger eller till vars befattning förrättningen enligt särskilt meddelade föreskrifter hör.

Konungen må på framställning av stadsfullmäktige eller allmänna rådstugan i stad, där magistrat ej finnes men där i avseende å debitering, uppbörd och redovisning av kronoutskylder i tillämpliga delar skall gälla vad i fråga om stad med magistrat är stadgat, förordna, att för sådan stad jämväl vad i denna förordning sägs med avseende å stad med magistrat skall äga motsvarande tillämpning.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1921.

Utskottet.

Genom proposition nr 12 har Kungl. Maj:t förelagt riksdagen förslag till ändring av §§ 54 och 56 i förordningen om kommunalstyrelse i stad, vilket förslag avsett att på visst sätt ordna magistratsförvaltningen i städer under landsrätt.

Till ovan omförmälda statsrådsprotokoll över finansärenden har chefen för finansdepartementet meddelat, att den ordning för landsrättsstädernas förvaltning, som Kungl. Maj:t med nyssnämnda proposition nr 12 avsett att möjliggöra, förutsatte även ändring i mantalsskrivningsförordningen. Den till bevillningsutskottets behandling hänvisade, nu föreliggande propositionen innehåller förslag till den ändring i mantalsskrivningsförordningen, vars sammanhang med propositionen nr 12 departementschefen sålunda angivit. Propositionen nr 12 är numera genom kamrarnas godkännande av konstitutionsutskottets utlåtande nr 3

bifallen. Emellertid sammanhänger med nu omförmälda propositioner även Kungl. Maj:ts med propositionen nr 14 avgivna förslag till lag om ändrad lydelse av 1 § utsökningslagen i syfte att åt städer under landsrätt bereda möjlighet att inrätta eget exekutionsväsende. Sistnämnda proposition, vilken blivit av första lagutskottet tillstyrkt, har emellertid genom kamrarnas i ämnet fattade skiljaktiga beslut icke blivit av riksdagen bifallen.

I anledning av vad sålunda förekommit har bevillningsutskottet genom finansdepartementets försorg erhållit förnyad utredning i förenämnda, till utskottets handläggning hörande ärende. Vid prövning av det material, som sålunda ställts till utskottets förfogande, har utskottet funnit frågan, huruvida i sakernas nu inträdda läge de genom propositionen nr 13 föreslagna ändringarna i mantalsskrivningsförrordningen äro påkallade eller icke, vara av natur att böra genom Kungl. Maj:ts försorg utredas; och har utskottet följaktligen nu ingen annan hemställan att göra, än

att propositionen nr 13, med förslag till förordning om ändrad lydelse av § 1 mom. 2 i förordningen den 6 augusti 1894 angående mantalsskrivning, icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 20 maj 1920.

På bevillningsutskottets vägnar:

ERIK RÖING.
